

گروه علوم اجتماعی و علوم ارتباطات

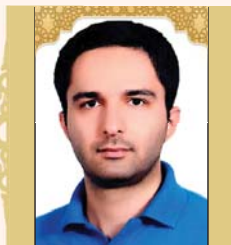
میشم اهرابیان صدر

رتبه: شایسته تقدیر بخش بزرگسال

تحصیلات: دکتری

عنوان اثر: مورد پژوهی نابرابری فضایی و مناسبات اجتماعی مرتبط با آن در شهر تهران (از ۱۲۵ تا ۱۳۵۷)

قالب اثر: رساله دکتری

درباره پژوهشگر

میشم اهرابیان صدر در سال ۱۳۶۰ در تهران متولد شد. وی در سال ۱۳۷۸ دیپلم ریاضی و فیزیک گرفت و در دانشگاه کاشان در رشته معماری پذیرفته شد و در سال ۱۳۸۳ در مقطع کارشناسی فارغ‌التحصیل شد. ایشان مدرک کارشناسی ارشد خود را در رشته علوم اجتماعی مطالعات فرهنگی در سال ۱۳۸۷ از دانشگاه علامه طباطبائی اخذ کرد، با کسب رتبه اول آزمون دکتری در رشته جامعه‌شناسی در سال ۱۳۹۰ در دانشگاه شهید بهشتی پذیرفته شد و توانست در سال ۱۳۹۶ از رساله دکتری خود با عنوان «مورد پژوهی نابرابری فضایی و مناسبات اجتماعی مرتبط با آن در شهر تهران (۱۲۵ تا ۱۳۵۷)» دفاع کرد.

تالیف کتاب «بی‌صورتی: حجاب و پوشش زنانه در ایران سده سیزده»، ترجمه کتاب «ما و ماکیاولی»، تألیف مقالات علمی و پژوهشی و یادداشت علمی در حوزه توسعه شهری و مطالعات فرهنگی از فعالیت‌های علمی و پژوهشی دکتر اهرابیان صدر است.

چکیده اثر

نظام فضایی نابرابر تهران و رشد مداوم ستیزها و تضادهای برآمده از آن، مسئله‌ای را پیش روی محققان اجتماعی قرار داده تا با تلاش برای فهم و تبیین موضوع، پیشنهادها و راهکارهای عملی مؤثری را برای رفع یا فرونشاندن ابعاد نامطلوب این شکل از نابرابری ارائه دهند. از این منظر، پژوهشگران نابرابری فضایی تهران در سطوح کلان و خرد و میانه را تحلیل کرده و شروط علی تبیین‌گران را، با نظریه واحد فضایی تحلیل، مورد واکاوی قرار داده‌اند. در سطح فضای شهری، نابرابری فضایی پیوندهای علی محکمی با شیوه استقرار فعالیت‌های زیستی در سطح جغرافیایی و شکل‌های تصرف زمین توسط گروه‌های شهرنشین داشته است. براین مبنای، این امکان وجود دارد که با اتکا به روش مطالعه موردی یا مورد پژوهی، شیوه‌های کنترل

و مالکیت زمین را مورد توجه قرار داد و این پرسش را دنبال کرد که زمین شهری را چه کسانی، چگونه، در نسبت با چه کسانی، و به نفع چه کسانی کنترل و اداره می‌کنند؟ با تلاش برای پاسخ به این پرسش می‌توان امیدوار بود که عوامل ساختاری و ارادی مؤثر در گسترش نابرابر نظام فضایی تهران، در قالب یک منظومه تئوریک مورد بازخوانی قرار گیرد. در این مسیر، تلاش رساله حاضر بر آن بوده که پرسش یادشده را در بازه‌ای تقریباً صد ساله، از ۱۲۵ تا ۱۳۵۷، مورد بررسی قرار داده و تحولات فضایی و طبقاتی تهران را بر مبنای شکل‌های تصرف زمین دنبال کند. علاوه بر این، به منظور آزمون محدود فرضیات، و به عنوان نمونه‌ای منفی که به رغم وجود برخی شباهت‌های ساختاری، نابرابری فضایی بسیار اندکی را در دهه‌های اخیر تجربه کرده است، فضای شهری توکیو، بین سال‌های ۱۲۴۷ تا ۱۳۵۱، مطالعه شده و در نهایت، مقایسه‌ای محدود میان شروط علی برآمده از تحقیق، بین تهران و توکیو، انجام گرفته است.

